

Voor mijn afstuderen heb ik onderzoek gedaan naar psychose, mijn eigen psychosegevoeligheid. In theoretische boeken van mijn studie vond ik thema's diversiteit, herstel, eenzaamheid, stigma en empowerment. Deze ben ik gaan onderzoeken in mijn eigen gezinssysteem door mijn familie te interviewen. De vragen 'waardoor weet je wat er aan de hand is', 'waardoor erken je hulp' en 'waardoor accepteer je het' zijn bevorderend voor herstel en gaan in hoofdstuk 2 over hoe mijn familie omging en omgaat met mijn psychosegevoeligheid. Het zijn perspectieven die ik met anderen wil delen, ter steun en inspiratie. In hoofdstuk 3 ervaringsdeskundigheid deel ik mijn eigen ervaringen van herstel. En in hoofdstuk 4 deel ik mijn eigen oplossingen, over hoe ik uit mijn tweede psychose ben gekomen. In het 5^e hoofdstuk een symbolisch verhaal over psychosegevoeligheid. Hoofdstuk 6 en 7 gaan over filosofie en spiritualiteit. Tot slot mijn associaties in hoofdstuk 8 en 9.

Psychosepectieven gezin
Onderzocht in mijn eigen familie.

De gezinsleden stellen zichzelf voor en geven daarna antwoord op vragen over mijn psychose.

Vader

Vader van Twan, kind met psychosegevoeligheid. Twan is tweede zoon. Ik ben bouwkundige werkzaam in Amsterdam. Hobby's: zeilen en hardlopen. Ben actief bij een atletiekvereniging en had een gedeelde mantelzorg voor mijn moeder van 95 jaar.

Moeder

Ik ben de moeder van drie kinderen waarvan de middelste een psychose heeft gehad. En ik heb vaker mensen met een psychose gezien. Mijn eigen moeder had aan het eind van haar leven ook een psychose. En mijn schoonmoeder, die had ook psychoses gehad en had ook medicatie daarvoor. Dus ik heb het wel in mijn omgeving gezien. En verder heb ik een baan en woon in het Gooi.

Broer

Je bent mijn broertje en we schelen weinig in leeftijd. Daardoor ken ik je goed en merk ik snel wanneer er iets met je aan de hand is. Ik herinner me nog goed het moment waarop ik besepte dat er iets mis was. Tijdens je eerste psychose waren we allebei nog jong. Voor mij was dat vooral verwarrend en verdrietig. Lange tijd heb ik mij schuldig gevoeld, omdat ik je wilde helpen en beschermen, maar niet wist hoe. Van dichtbij zien hoe jij de grip op de realiteit verloor, vond ik als oudere broer heel heftig. Zelf woon ik in Amsterdam. Ik sport graag en ontmoet graag nieuwe mensen.

